

VIT 1965 Algéria

Nyolc évvel ezelőtt

Beszélgetés VIT emlékekről

Találkozóra készül a világ ifjúsága. Először Európán kívül, először Afrikában. Algírban kerül sor megrendezésére ez évben a Világ Ifjúsági Találkozó. A világ ifjúságának e nagyméretű megmozdulása mindig lázba hozza a fiatalokat.

Kallós Gábor, a Tanárképző Főiskola adjunktusa azon kevesek közé tartozik, akik résztvevői voltak már ilyen találkozónak. A moszkvai VIT-en részt vett magyar küldöttség tagja volt. Emléneiről, emlékeiről kérdeztük.

— Az 1957-es moszkvai VIT különös helyet foglal el a magyar fiatalok életében — mondja. Az ellenforradalom után először jelent meg magyar ifjúsági küldöttség külföldön. Az 1050-es létszámú küldöttség társadalmunk minden osztályának és rétegének képviselőiből tevődött össze. Az az 1050 fiatal utazott, akik aktívan részt vettek az ellenforradalom leverésében, vagy a KISZ megalapításában.

— Milyen volt a fogadtatás?

— Megkülönböztetett szeretettel fogadtak bennünket. Az ellenforradalom leverésében részt vett fiatalok közül többet, pl. K. Farkas elvtársat név szerint is ismerték. A szeretet illusztrálására csak egy példát: a társaság autóbusszal utazott Moszkvában. Egy idős házaspár megállította a buszt és a küldöttség vezetőjének egy virágcsokrot adott át. Elmondták, hogy a fiuk Magyarországon esett el, és őt látják viszont a magyar fiatalokban.

— Kik voltak a VIT „sztárjai”?

— A kubai fiatalok. Már ekkor érződött az a nagy szakadék Kuba és az Egyesült Államok között. Előre vetette sugarát a közelgő felszabadulás fénye. Meglepő volt az is, hogy a fejlett kapitalista országokból — Franciaország, Olaszország — milyen sok kommunista érzelmű fiatal jött el.

— Hova látogattak el?

— Voltunk Gorkijban, megnéztünk egy Moszkva környéki kolhozot. A Moszkva-Volga-csatornán hajókiinduláson vettünk részt.

— Hogyan töltik a moszkvai fiatalok szabadidejüket?

— Kulturáltan és parkokban. Nagyon sok park van Moszkvában. Itt mozik, éttermek, játéklehetőségek, csónakázó tavak állnak a fiatalok rendelkezésére. Egyszer az egyik parkban késő este nézegettem a csónakázókat. Egyszer csak egy csónak odasiklott mellém. Fiú és lány ültek benne. Látták rajtam a magyar formaruhát, megkértek, üljek be. Beszélgettünk. Kérdeztem, hogy a szülők nem veszik-e rossz néven a késői kimaradást. Ismerik a partneremet szüleim — válaszolta a lány —, és így nem ér szemrehányás.

— Mi okozta a legmélyebb élményt?

— Egy spanyol fiú, aki illegálisan jött, megérkezvén a moszkvai Kíev-pályaudvarra, leborult és könyözve megcsókolta a köveket. Ezenkívül meghatározó volt a japán fiatalok határtalan békevágya.

— Hogyan emlékszik vissza városra?

— Utolsó előtti este felmentünk a Lenin-hegyre. Innen látni az esti fényárban úszó Moszkvát. Ezt a panorámát soha nem fogom elfelejteni.

Befejezésül „minden VIT-ek” sava-borsát adó anekdoták közül néhányat:

A megnyitóra várakoztunk a Lenin-stadionban. Mellet-

tünk az angol delegáció tagjai álltak. Az egyik angol leány csokoládét nyújtott az egyik magyar fiú felé, az nem akarta elfogadni. Megszóval egy hang: „nyugodtan elfogadhatod, a csoki nem burzsoá!”

Egyik jó étvágyú társunk nagyon megkívánta az ebédre felszolgált töltött káposztát. Vett is belőle jónéhányat. Mikor felyágtá meghűlt ereiben a vér. Még csak nem is hasonlított a hazaira, cukor is volt benne. De azért hőiesen megette mind.

Jól esik visszaemlékezni a VIT-re, szép róla beszélni is, de a legszebb mégis ott lenni, átérezni a találkozó hangulatát, azt a bensőséges, baráti hangulatot, amit sem elmondani, sem leírni tökéletesen nem lehet.

Mészáros Rezső

Alig választ el két hónap bennünket a IX. Világifjúsági Találkozó kezdetétől, amelyet a VIT történetében először rendeznek a fekete földrészen, Afrikában. Az az ország ad otthont a világ demokratikus érzelmű, békeszerető ifjúsága nagy sereg-szemléjének, melynek neve az elmúlt évtized alatt a gyarmati sorból felszabaduló nemzeti önállóságukért heroikus küzdelmet vívó országok harcának szimbólumává emelkedett. Kevés van ezek között az országok között, amelynek népe annyit szenvedett, oly nagy áldozatokat hozott szabadságáért, nemzeti függetlenségéért, mint Algéria.

Hazánk ifjúságát 400 fiatal képviseli az algériai Világifjúsági Találkozó. A 400 között ott lesznek Szeged ifjúságának küldöttei s velük felsőoktatási intézményeink képviselői. VIT-küldötteinknek élményekben gazdag, feledhetetlen utazást, sok sikert és eredményes munkát kívánunk.

Örömmel és izgalommal készül Palotás Jolán tudományegyetemünk küldötte

Oroszul tanulok, szeretnék levelezőtársakat találni, s bár most a vizsgaidőszak elég sok időt elvesz a „fakultatív” nyelvtanulástól, bízom benne, hogy nem lesznek nehézségeim más nemzetek küldötteivel való beszélgetés közben.

— Mi is számot tartunk egy-két fényképre, érdekes beszámolóra majd szeptemberben...

— Ha fény nem éri a filmeket, s nem hagy cserben a gépem, akkor semmi akadály. Örömmel teszek majd eleget minden meghívásnak.

F. I.

Először el sem hitte

Komáromi Attila a szegedi főiskola küldötte

Középmagas, göndörhajú, vidám tekintetű fiatalember Komáromi Attila, a Tanárképző Főiskola KISZ VB szervező titkára. Ez év júniusában fejezi be tanulmányait, és a magyar-történelem-orsz szakos tanári diplomájára készül. A főiskola küldötteként vesz részt a VIT-en. Ilyen nagy kitüntetés ritkán éri az embert, — gondoltál arra, hogy te is utazol?

— Még talán álomban sem. Egy VB ülésen történt, Nagy Antal elvtárs közölte, hogy egy szegedi főiskola hallgató számára is lehetőség nyílik küldötteként a VIT-re utazni. Engem javasoltak. Ekkor volt a főiskolán a Jobbágy Károly est, még benne éltem az est hangulatában, hirtelen nem is tudtam felfogni, mit is jelent ez. Nem hittem el. — Egyáltalán megérdemlem én ezt? — Csak akkor kezdtem bízni, mikor az útlevelelformaságok elintézésére fényképet kértek és különböző őrlepkákat kellett kitöltenem.

— Rövidesen meg kell válnod a főiskolától. Hol fogod végezni oktató-nevelő munkádat?

— Még nem tudom, szeretnék Csongrád vagy Bács-Kiskun megyében tanítani. Nagyon sajnálom, hogy el kell menni és nem vehetek tovább részt a főiskola munkájában.

— De térjünk vissza az utazásra, hisz alig két és fél hónap van hátra az indulásig. Milyen előkészületeket tesz a nagy út előtt?

— Először is igyekszem sikeresen leállamvizsgálni, utána minden időm az utazásnak szentelem. Angol tu-

AZ ÉLET SZÓLÍT, MENNI KELL...

Százötvenhárom TTK-s ballagása

Ünnepi külsőt öltöttek május 8-án a TTK épületei, intézetek, előadótermek. Százötvenhárom búcsúztunk, könnyes szemmel a professzoroktól, oktatóktól, az ismert szobáktól, padoktól, székektől. A könnyek a búcsú megható, fájtó érzését, de egyben az örömet is jelentették. Búcsúzni mindig fájt, de amióta egyetemi hallgatók letünk — valljuk be őszintén — mindannyian vártuk ezt a pillanatot.

Elkészülve az intézetektől, a Béke-tanterembe mentünk. Abba a terembe, ahol öt évvel ezelőtt Koch Sándor professzor úr — az eskü szövegének elmondása után — dékáni kézfogásával egyetemi hallgatókká fogadott. Milyen gyorsan elrepült ez az

öt év?! Most ismét itt vagyunk, ünneplőbe öltözve és ugyanolyan meghatottsággal hallgatjuk Koch professzor úr búcsúzó, kedves szavait, mint akkor a köszöntőt.

... a természetben található nyers drágakő fénytelen, szinte semmitmondó. Hogy igazi értéke, csillogása érvényre juthasson pallérozni-csiszolni kell. Ti is, kedveseim, ezt a szép munkát fogjátok végezni. Az ifjú embereket, nagy értéket magukban rejtő, de kimunkálatlan gyerekeket fogjátok csillogtatni, érvényüket kibontakoztatni, hogy úgy ragyogjanak, mint a csiszolt, fényes drágakövek.

De vigyázzatok! A legszébben kimunkált drágakő

is viselve kopik, veszt el nyéből. Az a tudás, amit az egyetemről kaptatok az idő múlásával tompul. Csiszolásra van tehát szükség, képezzétek tovább magukat. Ezt soha ne felejtsetek el!

Annak ellenére, hogy elmentek, választott hivatásokat kaptok, mi még sem búcsúzunk. Visszatérünk titeket. Ha bármi problémátok van, intézeteink a tőli mindig nyitva állnak előttetek. Sok sikert, eredményes munkát, boldog családi életet kíván nektek öreg professzorotok!

A búcsúztató a Százötvenhárom népeles akkordjaival ért véget.

Mészáros Rezső

Százötvenhárom med. univ. és fogorvos jelölt végzős hallgató színes fiákeres „ballagásának” lehetett tanúja a város május 14-én. A fiákeres ballagás után délutáni hangulatos „évfolyam-bulival” folytatódott a nap a Kamaraszínházban, majd a Hungária Szálló összes termeiben rendezett medikusbállal ért véget — de már a következő napon.

Ballagó főiskolások

A „Ballag már a vén diák, KISZ-tagok négyéves-áldozatos munkáját, mellyel meggyünk” dallamai töltötték május 8-án a Tanárképző Főiskola folyosóit, termeit. 123 végzős hallgató vett fájtó búcsút az Alma Materől, tanároktól és hallgatótársaktól.

A díszteremben a főiskola igazgatósága nevében Dr. Szendrei János főiskolai tanár meleg szavakkal, hasznos tanácsokat adva útravalóul köszönt el a ballagóktól.

— ... Nagyon szép feladat vár önökre; szeressék hivatásukat — mondotta. Tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy valóban jó tanárok legyenek. Az élet küzdelmeiben, harcokban nem szabad meghátrálni. Harcoljanak bátran igazukért, és ha segítségre van szükségük, forduljanak hozzánk, keressék fel főiskolájukat, mindig segítőkész kezekre fognak találni...

Ezután Nagy Antal, a főiskola KISZ-titkára szintén szavakkal köszöntö meg a ballagó hallgatókat.

Az ünnepség befejezésénél a menza díszében látta vendégül a végzős, ballagó hallgatókat.

Belga vendégprofesszor előadása az Állam és

Jogtudományi Karon

Az elmúlt napokban hagyta el Szegedet Henry Buchot professzor, aki a brüsszeli egyetemen az államigazgatás és politika előadója, — s aki igen érdekes előadást tartott a Jogtudományi Karon.

Az előadás *Közigazgatási aktusok bírói felügyelete a belga jogban*. címen hangzott el.

Nem tett összehasonlítást a magyar és a belga jog milyen vonatkozású intézményei között. Azt azonban leszögezte, hogy az ellenőrzés mindenképpen szükséges a közigazgatási illetve államigazgatási aktusok vonatkozásában. Ezzel kapcsolatosan beszélt az ellenőrzés terjedelmének, következményének és az ellenőrzésre jogosított

szervnek a problematikájáról. Ez utóbbi meghatározását alapvetően fontosnak tartotta.

Mélyen elemzte a belga közigazgatási jog egyik — újkán mondható — intézményét az ún. államtanácsot, amelynek véleményét elvileg minden aktus meghozatala előtt ki kell kérni. Rámutatott arra, hogy a törvényesség és a célszerűség egyensúlyba hozatala az államigazgatási szervek felelősségére van utalva. Ennek ellenőrzésére hagyományosan a bírói ellenőrzés szolgált, amelyet azonban nem mutatkozott eléggé hatékonynak, s a bírói — külső — ellenőrzés helyett létre kellett hoz-

ni az államtanácsot, amely quasi „belső ellenőre” a végrehajtó hatalomnak. A belső ellenőrzés mindig hatékonyabb.

Eleinte — sőt még most is — idegenkedett az államigazgatási apparátus az Államtanácstól. Az ellenőrzés hatékonyabb volta azonban a kezdeményezés igazát bizonyította.

Buchot professzor, aki az általa bemutatott Államtanács tagja, az Államtanács működésének elvi — irányító — mutató jellegének taglalásával fejezte be előadását, amelyet nagyszámú hallgatósság mindvégig érdeklődéssel hallgatott.

F.